

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ville de Verviers (miasto Verviers)

Strona pozwana: J.

Sentencja

Klauzulę 2 ust. 2 lit. b) porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie temu, aby ustawodawca krajowy, który zgodnie z uprawnieniem przyznanym mu na mocy tego przepisu wyłączył z zakresu stosowania przepisów krajowych dokonujących transpozycji dyrektywy 1990/70 i porozumienia ramowego pewną kategorię umów o pracę, został zwolniony z obowiązku przyjęcia przepisów krajowych mających na celu zapewnienie poszanowania celów realizowanych poprzez to porozumienie ramowe w stosunku do pracowników, z którymi zawarto umowy tej kategorii.

(¹) Dz.U. C 288 z 26.8.2019.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Apelatiwen syd – Warna (Bułgaria) w dniu 19 listopada 2019 r. – postępowanie karne przeciwko DR

(Sprawa C-845/19)

(2020/C 68/30)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Apelatiwen syd – Warna

Strony w postępowaniu głównym

DR

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej (Dz.U. L 127/39 z dnia 29 kwietnia 2014 r., sprostowanie, Dz.U. L 138/114 z dnia 13 maja 2014 r.) i Karta praw podstawowych Unii Europejskiej mają zastosowanie do przestępstwa polegającego na posiadaniu środków odurzających w celu ich wprowadzenia do obrotu, popełnionego przez bułgarskiego obywatela na terytorium Republiki Bułgarii, i gdy ewentualne korzyści majątkowe również zostały osiągnięte i znajdują się na terytorium Republiki Bułgarii?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, co należy rozumieć pod wskazanym w art. 2 pkt 1 dyrektywy pojęciem „korzyści majątkowych pochodzących, [...] pośrednio z przestępstwa”, a także czy kwota środków pieniężnych znalezionych i zajętych w lokalu mieszkalnym skazanego i jego rodziny oraz w posiadanych przez niego samochodzie osobowym może stanowić taką korzyść majątkową?
- 3) Czy art. 2 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu prawnemu takiemu jak określone w art. 53 ust. 2 Nakazatelen kodeks (kodeksu karnego) Republiki Bułgarii, w którym nie przewidziano przepadku „korzyści majątkowych pochodzących, [...] pośrednio z przestępstwa”?

- 4) Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu takiemu jak zawarte w art. 306 ust. 1 pkt 1 Nakazatelno-procesualen kodeks (kodeksu postępowania karnego) Republiki Bułgarii, w którym umożliwiono orzeczenie przypadku na rzecz państwa kwoty środków pieniężnych, co do których podniesiono, że stanowią one własność innej osoby niż osoba, która popełniła przestępstwo – bez możliwości wstąpienia przez tę osobę trzecią do tego postępowania w charakterze strony i zapewnienia jej bezpośredniego dostępu do wymiaru sprawiedliwości[?]

Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 20 września 2019 r. w sprawie T-217/17, FVE Holýšov I s. r. o. i in./Komisja, wniesione w dniu 21 listopada 2019 r. przez FVE Holýšov I s. r. o. i in.

(Sprawa C-850/19 P)

(2020/C 68/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: FVE Holýšov I s. r. o., FVE Strýbro s. r. o., FVE Úsilné s. r. o., FVE Mozolov s. r. o., FVE Osečná s. r. o., Solarpark Rybníček s. r. o., FVE Kněžmost s. r. o., Hutira FVE - Omice a.s., Exit 90 SPV s.r.o., Onyx Energy s.r.o., Onyx Energy projekt II s.r.o., Photon SPV 1 s.r.o., Photon SPV 3 s.r.o., Photon SPV 4 s.r.o., Photon SPV 6 s.r.o., Photon SPV 8 s.r.o., Photon SPV 10 s.r.o., Photon SPV 11 s.r.o., Antaris GmbH, Michael Göde, NGL Business Europe Ltd, NIG NV, GIHG Ltd, Radiance Energy Holding Sarl, ICW Europe Investments Ltd, Photovoltaik Knopf Betriebs-GmbH, Voltaic Network GmbH, WA Investments-Europa Nova Ltd (przedstawiciele: A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes, T. Herbold, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Czeska, Królestwo Hiszpanii, Republika Cypryjska, Republika Słowacka

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- uwzględnienie ich skargi na decyzję Komisji C(2016) 7827 final z dnia 28 listopada 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA.40171 (2015/NN) dotyczącej wspierania produkcji energii ze źródeł odnawialnych, której streszczenie opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (1) lub, tytułem ewentualnym,
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy: (i) pojęcia „pomocy państwa” w prywatnie finansowanych programach pomocy dotyczących energii ze źródeł odnawialnych, (ii) wiarygodności decyzji pozwanej dla obywateli Unii, (iii) ochrony ich uzasadnionych oczekiwań przed zmianami dokonywanymi przez pozwaną oraz (iv) granic nadużywania przez pozwaną swoich uprawnień. Wnoszące odwołanie podnoszą osiem zarzutów.

Zarzut pierwszy: Stwierdzenie Sądu, że pismo pozwanej z lipca 2004 r. skierowane do właściwych organizacji przemysłowych nie stanowi wiążącej decyzji: a) błędnie interpretuje i narusza orzecznictwo Trybunału dotyczące kwestii tego, co stanowi decyzję; b) zostało dokonane z naruszeniem procedury w sposób niekorzystny dla wnoszących odwołanie.